

jeg tror, alle i denne Sal ville indrømme, tilhøre Mænd, som De have Højagtelse for. Derfor mener jeg, at det, der her foreslaas, er et Standpunkt. Folketinget kan være bekendt at stille sig paa, og derfor har jeg ogsaa funnet slutte mig til det. Jeg mener, det er et Grundlag for Lovforslaget, som vi kunne være bekendt at sende over i det andet Ting.

Om de Endringsforslag, der ere stillede, skal jeg ikke udtale mig meget. I det, som angaar hele Udvalgets Indstillinger, kan jeg i alt væsentligt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører i Gaar udtalte, og med Hensyn til de specielle Punkter, de Paragraffer, som handle om Udgifterne, kan jeg fuldt ud henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Maribo (Reventlow) i Dag udtalte. Jeg skal kun udtale mig ganske kort om Spørgsmaalet, hvor meget Arbejderne skulle yde for at kunne faa denne Lod. De have set, at Flektallet er enigt om at nøjes med 400 Kr. Nu maa vi ganske sikkert indrømme, at 400 Kr. er ikke tilstrækkeligt. Der skal noget til for at sætte Bo, og jeg mener ikke Landarbejderne kunne have mindre end 6—700 Kr. Farveligt Bo skal der dog til, naar der skal dannes Hjem. Derfor mener jeg, som jeg allerede har udtalt, at for Djebliffet kan der ikke godt stilles større Fordringer end her er stillet, men jeg er villig til at tage under den alvorligste Overvejelse, hvad ogsaa et Par ærede Medlemmer have omtalt, om der i dette Lovforslag kunde blive indført noget om, at dersom dette skulde have Gylbigbed ud over de fem Aar, som der tages Sigte paa, vil der kræves noget mere, fordi jeg tror, det er muligt for den unge Karl og den unge Pige at spare mere sammen, end de gøre nu. Det kunne vi vel ogsaa alle sammen være enige om, at det, vor Tid trænger til, er mere Økonomi og Sparommelighed. Men som Forholdene ere i Djebliffet, mener jeg ikke vi kunne gaa videre, og Landkommissionens ærede Flertal har jo ment det samme. Saa er der det Spørgsmaal, hvor stort Rentetab, Staten maa lide. Det har jeg allerede omtalt, og jeg skal ikke komme tilbage til det. Det forekommer mig, at vi her kunne sige, at dersom der kunde opnaas Enighed om, at det var en fornøftig Ordning, som er truffet her, kunne vi vel ogsaa blive enige om, det øvrige, om hvor stor en Rente, der skal ydes. Jeg skal i al Almindelighed derom sige, at naar man er enig om at lade Staten give hele Laanet, er dette i Grunden ikke uheldigt for Staten, thi naar den alligevel skulde have den risikable Del af Laanet, forekommer det mig at være lige saa hel-

digt, at den ogsaa har den Del af Laanet, som der ingen Fare er ved. Dersom vi tænke os det Tilfælde, at det et enkelt Sted skulde gaa galt, at vedkommende ikke kan indfri de Forpligtelser, han har paataget sig, mener jeg, at det er bedre, at der kun er een Panthaver; saa har Staten meget lettere Udgang til at kunne realisere Pantet, end dersom der skal være Maktstab med Kreditforeningerne. Og der er selvfølgelig ingen Fare ved at tage den første Prioritet i disse Landejendomme.

Af de Endringsforslag, som ere stillede af forskellige Mindretal, skal jeg kun udtale, at de Endringer, som ere stillede af det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen) har været Ordfører, have vi ikke funnet tiltræde. Jeg for mit Vedkommende har ikke funnet gøre det, fordi det stiller endnu yderligere Krav paa Støtte, og jeg ser ikke rettere, end at jo flere saadanne Endringsforslag, som stille for højt, der komme frem, desto flere Hindringer lægges der Forslaget i Vejen paa dets videre Gang. Derimod har jeg funnet tiltræde de Endringsforslag, der ere bleve motiverede af det ærede Medlem for Skanderborgs Amts 5te Valgkreds (Byriel-Jensen), og som vise en lille Smule mere Humanitet over for Enker og Børn af dem, som en Gang have faaet disse Lodder. — Det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skanderborgs Amts 5te Valgkreds (Byriel-Jensen) Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Har. Jensen) og Vejle Amts 4de Valgkreds (M. Chr. Jensen) om Lodderne paa de magre jydsk Egne, vil jeg tage Forbehold over for. Jeg indrømmer, at det er særegne Forhold, som gør sig gældende derovre; men skulde der komme nogle Ideer frem, der kunde anstueliggøre, hvorledes det bedst kunde ordnes derovre, mener jeg, at vi ikke skulle binde os til nogen Særstilling paa dette Punkt, thi vi kunne vist være enige om, at der virkelig er noget at udrette paa enkelte af disse magre jydsk Egne. Vi have Vidnesbyrd for, at der ogsaa paa Egne, som ikke have været regnede for at være meget værd, alligevel ved Energi og Dydighed kan fremstaa ret rentable Landbrug. — Om den Endring og den lange Betænkning, som styldes det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Har. Jensen), skal ikke jeg udtale mig, fordi Forslaget forekommer mig at stille saa store Krav, at det i det hele taget slet ikke vilde føre til noget at aabne en Diskussion og en Forhandling derom, og dernæst fordi det efter min Mening hviler paa et Grundlign, der er vidt forskellige fra det, der har raadet